

ת"פ 24896/05/17 - מדינת ישראל נגד אושר דדוש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 24896-05-17 מדינת ישראל נ' דדוש
לפני כבוד השופטת נעה תבור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מורן דן

המאשימה

נגד

אושר דדוש
ע"י ב"כ עו"ד עזרא יצחקי

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו והחזקת סכין שלא כדין, עבירות לפי סעיפים 275 ו-186(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו

2. בתאריך 12.03.17 ביצעה השוטרת אולגה קוציובינסקי את תפקידה (לשם הנוחות תיקרא "השוטרת"). במהלך סיור שיגרתי הבחינה השוטרת באופנוע אשר לוחית הזיהוי שלו מקופלת עוצר סמוך לאבני שפה המסומנות אדום לבן. רוכב האופנוע שוחח עם אדם שעמד על המדרכה. השוטרת ביקשה רישיונות ופרטי זיהוי של הרוכב והודיעה לו כי ביצע עבירת תנועה וירשם לו דוח תעבורה בגינה. כעבור זמן קצר הגיע הנאשם למקום אף הוא רכוב על אופנוע ועצר מאחורי האופנוע הנבדק. השוטרת ביקשה מהנאשם לעזוב את המקום מאחר ועמידתו מסכנת את התנועה ומסכנת אותו. הנאשם סירב לעזוב בטענה שהנבדקים הם חבריו. פעם אחר פעם התבקש לעזוב ואף הוסברה לו מהות העבירה אך הנאשם עמד בסירובו לעזוב את המקום והודיע כי אין לו שום כוונה לעזוב את המקום "ולא מעניין אותו כלום" שכן מבחינתו אינו מהווה הפרעה (ת1). השוטרת הודיעה לנאשם כי הוא מעוכב לצורך רישום דוח תעבורה. בשלב זה החל הנאשם להתפרע, העיף את ידיו לכל עבר התנגד לעיכוב ופתח בצעקות, הודיע שבכוונתו לעזוב את המקום ולא ירשם לו דוח ומשלא נרגע ואף נראה היה לשוטרת כי הוא מנסה להתרחק מן המקום, הודיעה לו השוטרת כי הוא עצור בגין סירוב לעיכוב והזהירה אותו כחוק.

3. במסגרת ראיות התביעה העידה השוטרת וסיפרה כי ביום האירוע היתה מפקדת יחידת הסיור בתחנת מסובים. בעדותה חזרה על העובדות הנ"ל ואותם דברים באים לידי ביטוי גם בדוח הפעולה שערכה בזמן אמת והוגש בהסכמה **ת/1**. לא נמצאה כל סתירה בין עדותה לבין דוח הפעולה ועדותה לא נסתרה ולא הופרכה בחקירה נגדית.
4. דברי השוטרת מבססים באופן ברור עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. אין כל מחלוקת על כך שהשוטרת מילאה תפקידה כחוק והעובדות מלמדות על כך שהנאשם התנהג בתוקפנות בכוונה להפריע לטיפול ברוכב אופנוע אחר שעבר עבירה וקיבל דוח ולאחר מכן להפריע לטיפול בו עצמו. עצירה במקום אסור, יצירת סיכון לנהגים אחרים, התנהגות בריונית שכללה הנפת ידיים וצעקות וסירוב עיקש לעזוב את המקום, הכל משום שמקבל הדוח היה חברו של הנאשם, כל אלו מפריעים לשוטרת לבצע עבודתה כדן. גם בהמשך כאשר הודע לנאשם כי ירשם לו דוח תעבורה השתולל והפריע ברישום הדוח שלו עצמו עד כדי כך שהיה צורך להזמין תגבורת ואף להיזקק לעזרת חברו של הנאשם שניסה לרסן אותו (עמ' 9 ש' 27 ועמ' 10 ש' 9).
5. בחינת גרסת הנאשם מעלה כי הוא מודה בעבירה. בהודעתו **ת/5** אישר שהתבקש מספר פעמים לעזוב את המקום ולא עשה כן ואישר שהפריע לשוטרת בעבודתה והתווכח איתה. הנאשם אף הודה שטעה בהתנהגותו (שם בש' 17 וש' 24). גם בעדותו בבית המשפט שב ואישר את הדברים (עמ' 20-21 לפרוטוקול).

חוקיות העיכוב

6. הסנגור ביקש לזכות את הנאשם שכן לא היה כל צורך בעיכובו לשם מתן הדוח ואי חוקיות העיכוב משליכה על כל מה שהתרחש אחריו, לרבות המעצר, החיפוש ותפיסת הסכין על גופו של הנאשם. אני דוחה את הטענה.
7. אין חולק כי לאחר שהנאשם סירב להתפנות מהמקום ולהזיז את האופנוע, הודיעה השוטרת לנאשם כי הוא מעוכב לצורך מתן דוח.
8. סעיף 67(א) לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים], תשנ"ו-1996, מסדיר סמכות שוטר לעיכוב חשוד במקום וזו לשונו: "**היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי אדם עבר עבירה, או כי הוא עומד לעבור עבירה העלולה לסכן את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או את בטחון המדינה, רשאי הוא לעכבו כדי לברר את זהותו ומענו או כדי לחקור אותו ולמסור לו מסמכים, במקום הימצאו**". בענייננו, בטרם הודיעה השוטרת על עיכובו של הנאשם, ביצע הנאשם עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו כפי שכבר קבעתי בפרק הקודם. לא רק שהיה יסוד סביר לחשד כי ביצע עבירה אלא שגם במבחן הבדיקה בדיעבד, קבעתי כי אכן עבירה זו בוצעה. בנוסף עבר הנאשם עבירת תנועה שסיכנה את בטחון המשתמשים בדרך ובגינה נרשם לו דוח תעבורה **ת/2**. לא נסתרה עדות השוטרת לפיה מקום עצירת האופנוע של הנאשם באמצע הכיכר סיכן את הנאשם ואחרים והאמור בדוח הפעולה בדבר סיכון גבוה לתאונה במקום בו עצר, נותר בעינו (**ת/1** וגם עמ' 9 ש' 5).
9. לשוטרת היה אפוא יסוד סביר לחשד שהנאשם ביצע שתי עבירות (הפרעה לשוטר ועבירת תנועה) שאחת מהן אף סיכנה את שלום הנאשם ושלום אחרים. החלופה הראשונה הקבועה בסעיף 67 התקיימה וחלופה זו אינה מותנית בחומרת העבירה שבוצעה (ראו **י.קדמי**, על סדר הדין בפלילים (מהדורת תשס"ח-2008), חלק ראשון בעמ' 6). תכלית העיכוב היתה לחקור את הנאשם ולמסור לו את מסמכי הדוח ועל כן אני קובעת כי העיכוב נעשה כדן. אוסיף כי סמכות עיכוב קיימת לשוטר אף לצורך הצגת מסמכים מבלי שבוצעה עבירה כלשהי ומבלי צורך ביסוד סביר לחשד

לביצוע עבירה וזו מבוססת על שילוב הוראות החיקוק בתקנה 9(ב) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 יחד עם סעיף 69 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה-מעצרים] תשנ"ו-1996.

10. אני ערה לכך שבדוח הפעולה **1/ת** כתבה השוטרת כי הודיעה לנאשם שהוא מעוכב לצורך מתן דוח ואילו בעדותה בבית המשפט הוסיפה שהעיכוב נעשה גם בשל הפרעה לעבודתה (עמ' 7 ש' 16 ועמ' 10 ש' 6). להבדל זה אין משמעות רבה משום שעוכב לשם מתן הדוח בנסיבות שהוכחו במקרה זה, אינו פסול, גם לו עמד לבדו. לא כל מקרה יתאים לכך ולא כל אימת ששוטר כותב דוח תנועה עליו לעכב את החשוד, אך הרשות נתונה לפי שיקול דעת השוטר בשטח. השתלשלות הדברים במקרה דנן המפורטת היטב בדוח וממנה עולה כיצד הפריע הנאשם לעבודת השוטרת והפריע לתנועה, סיכן עצמו ואחרים וסירב להתפנות הצדיקה עיכוב הנאשם לשם מסירת המסמכים (הדוח) במקום המצאו.

חוקיות המעצר

11. לאחר שהודע לנאשם על העיכוב, התפרע, התנהג בצורה אגרסיבית, צעק שבכוונתו לעזוב את המקום ובשלב מסוים סברה השוטרת שהוא אף מנסה להתרחק מהמקום (**1/ת**). בשלב זה הודיעה לו על מעצרו (עמ' 11 ש' 6). הנאשם עצמו אישר בחקירתו שלאחר מתן הדוח התרגז, התחיל לצעוק ומשלא נרגע הובא לתחנה (**5/ת** ש' 13). גם עדותו בבית המשפט התיישבה עם חוסר שביעות רצונו מההודעה על עיכובו כאשר העיד שלא רצה להיות מעוכב ו"הזדעזע" כשהודע לו על כך (עמ' 15 ש' 6).

12. אף הפעם פעלה השוטרת בהתאם לסמכות המוקנית לה על פי דין. סעיף 23(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה- מעצרים] שכבר הוזכר קובע כי: **"שוטר מוסמך לעצור אדם ולהביאו לתחנת המשטרה לתכלית שלשמה ביקש לעכבו, אם האדם אינו מצייט להוראותיו שניתנו על פי סמכויות העיכוב המסורות לו בדין, או אם הוא מפריע לו להשתמש בסמכויות העיכוב."** הנאשם הודה בחקירתו במשטרה ובעדותו בבית המשפט שלאחר שהשוטרת הודיעה לו כי בכוונתה לרשום לו דוח התעצבן, צעק לא נרגע ולא הסכים לקבל את הדוח (**5/ת** ש' 12-13 ועמ' 14 ש' 18, עמ' 16 ש' 5). בכל אחת מאפשרויות העיכוב, בין לשם מתן הדוח ובין בשל החשד לעבירת הפרעה לשוטר, לא ניתן היה להשלים את הטיפול באירוע בשטח, משום שהנאשם השתולל, הודיע על כוונתו לעזוב ואף ונראה היה כי הוא פועל בכיוון זה. הסירוב לעיכוב, הסירוב לקבל את הדוח והניסיון לעזוב את המקום לאחר שהודע על העיכוב, הצדיקו מעצרו של הנאשם.

החזקת סכין שלא כדין

13. עד התביעה השני שהעיד בפרשת התביעה היה השוטר עמיר סרבוש שפגש בנאשם בשטח ולאחר מכן ערך על גופו חיפוש עם הבאתו לתחנת המשטרה. בחיפוש תפס השוטר סכין בעל להב חד מוסלק בתוך תא פנימי בוסט שלבש הנאשם (**4/ת-ו-1**). הסכין הוצג בבית המשפט ותמונתו הוגשה (**6/ת**). מדובר בסכין באורך 18.5 ס"מ, אורך הלהב 9 ס"מ וקצהו חד.

14. כידוע על מי שטוען כי החזיק סכין מחוץ לחצריו מוטל הנטל להוכיח כי עשה זאת למטרה כשרה. אין די בהעלאת ספק סביר בדבר קיום מטרה כשרה אלא מוטל על הנאשם להוכיח זאת במאזן הסתברויות, ראו רע"פ 7484/08

פלוני נגד מדינת ישראל (22.12.09).

15. לאחר תפיסת הסכין נשאל הנאשם לפשר החזקתו והשיב "אי אפשר לדעת מה יהיה. כולם פה באור יהודה משתובבים (טעות במקור - נ.ת.) עם סכינים". בהמשך כאשר נשאל בשנית למה משמש הסכין השיב "כשאני עושה טיולי שטח אני חותך איתה תפוזים". לאחר מכן הוסיף ביוזמתו "אולי אני אשנה גרסה לגבי הסכין כי לא נראה לי שאתם משתכנעים מזה במיוחד" (ת/1). גרסה זו חסרת כל משקל ראייתי ואתעלם ממנה לצורך הכרעת הדין. אסביר - מדוח הפעולה עולה כי הנאשם הוזהר והועמד על זכויותיו עובר למעצרו בשטח. לא מוזכרת אזהרה חוזרת ביחס לעבירה החדשה בעקבות תפיסת הסכין בתחנת המשטרה. כל שמצוין במזכר המתעד את החיפוש (ת/4) הוא כי השוטר הודיע לנאשם על כך שהוא "הולך לערוך עליו חיפוש על פי הנהלים של משטרת ישראל". לא הובהר נוסח אזהרה אם בכלל היתה כזו. החיפוש עצמו נעשה כדין (סעיף 22(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), אולם לאחר תפיסת הסכין קמה חובה נפרדת להזהיר את החשוד ולהבהיר לו זכותו לשתוק ולהתייעץ עם עו"ד. לא ניתן להסתפק באזהרה הכללית שנמסרה בשטח הן מפני שלא התייחסה לחיפוש ולמצאים והן משום שקדמה בזמן והיתה במקום אחר וברצף ההתרחשות איבדה מכוחה. בהעדר אזהרה רלוונטית מבחינת התוכן והעיתוי, אינני מייחסת כל משקל לאמרות הנאשם שצוינו בדוח הפעולה ובמזכר. בנוסף לא ניתן להכשיר אותן אמרות בדרך של הפנייה אליהן בעת חקירתו באזהרה (ת/5) או בדרך של שאלות בחקירה נגדית בבית המשפט שאחרת אין כל משמעות אמיתית לפסילת האמרות (ראו בהקשר זה ע"פ (מח-מרכז) 28090-02-15 מדינת ישראל נ' אדרי (15.05.16)).

16. נותרים אם כן לבחינה חלק מן ההסברים שמסר הנאשם בחקירתו ת/5 ובעדותו בבית המשפט. הסברים אלו לא שכנעו אותי ולא עמדו בנטל ההוכחה הנדרש ברמה של מאזן הסתברויות.

17. בחקירתו ובעדותו בבית המשפט טען הנאשם שהסכין שימש אותו במסיבות טבע ובמקומות בילוי לצורך קטיף וחיתוך פירות וירקות (ת/5 ע' 26 ועמ' 15 לפרוטוקול). הנאשם לא טען בחקירתו שביום הרלוונטי לקח חלק בפעילות הקשורה לחיתוך ירקות או לקטיף פירות ושעת הערב בה עוכב אינה שעה של יציאה לטיול טבע. הנאשם נשאל אם היה מודע לאיסור נשיאת סכין ענה "עכשיו אני מבין" (שם בש' 39). בהודעתו נשאל אם הוא מבין שאסור להסתובב עם סכין והשיב "לא זה לא בסדר, אני נוסע עם זה רק על אופנועים, זה לא להגנה עצמית [...] אני מסתובב עם זה רק כשאני על האופנוע זה הכל" (ש' 35, 37).

18. גרסת הנאשם במשטרה אינה מהווה טענת הגנה מספקת. גם לו קיבלתי הטענה שהסכין משמש לקטיף ולטיולי טבע, מקום בו הנאשם מאשר שברגע התפיסה לא היה בדרכו לטיול, השעה אינה שעת טיול טבע והתכנית לא היתה קטיף או קילוף פירות, הרי באותו רגע לא התקיימה מטרה כשרה. החזקה שיכולה היתה להיות כשרה בנסיבות אחרות אינה רלוונטית לשעת ביצוע העבירה.

19. הטענה הנוותרת היא כי הנאשם שכח מן הסכין וזה נותר בכיס המעיל מזמן אחר בו נעשה בו שימוש בטבע. במבט ראשון טענה זו שובת לב. תגובתו המידית של הנאשם לאחר תפיסת הסכין היתה כי שכח את הסכין במעיל (ת/4). לטענה גם הגיון כפי שטוען הנאשם קשה להניח שהיה פותח בעימות עם השוטרים לו סבר שהוא נושא בכליו חפץ אסור. ואולם בראיה מעמיקה יותר, גם טענה זו לא עמדה בנטל ההוכחה. טענת השכחה לא הופיעה בשום חלק של חקירת הנאשם באזהרה. אפילו ברמז לא הוזכרה. לא רק שלא הוזכרה אלא להיפך, לנאשם היו הסברים מדוע החזיק בסכין ומדוע החזקה זו מוצדקת, לרבות הטענה כי עשה שימוש בסכין רק כאשר הוא נוסע באופנוע (ת/5 ש' 37). הצגת הסברים וצידוקים מבהירים מדוע הנאשם ידע אך לא מצא בכך פגם. הטענה שעלתה לרגע אך נזנחה

לחלוטין איבדה רבות מכוחה. אשר לסבירות ההתקלות עם השוטרים, הרי שהנאשם הסביר בהודעתו שלא חשב שיש פגם בהחזקת הסכין ורק בעת חקירתו הבין שקיים איסור (ש' 39). אם אין פסול ברור מדוע לא היתה כל סיבה שיחשוש מהיתקלות בשוטרים. יתר על כן התרשמתי שההתקלות עם השוטרים והתגלגלות העניינים לא היו ענין שבהחלטה רציונלית של הנאשם אלא התלהטות רגשית בה לא שקל צעדיו אלא הגיב מתוך כעס (וראו תשובותיו עמ' 14 ש' 21, עמ' 15 ש' 27), כך שההיגיון לא היה חלק עיקרי בקבלת ההחלטות של הנאשם בשטח. לו פעל באופן הגיוני, היה עוזב את המקום כשהתבקש, לא מקבל דוח, לא מעוכב ולא נעצר. חולשה נוספת המפריעה לקבלת טענת השכחה היתה תשובת הנאשם בחקירתו הנגדית שם אמר שכאשר הוא פוגש שוטר "**האינסטינקט לא להגיד את האמת**" (עמ' 17 ש' 11) ואם שוטר שואל אותו שאלה אולי לא יגיד את האמת (עמ' 17 ש' 16). לכך יש להוסיף כי הנאשם סתר עצמו לאורך עדותו בנקודות מהותיות ולא הצליח לדבוק בגרסה אחת ברורה. מצד אחד אמר שהסכין נשכח במעילו ותמיד היה באותו מעיל (עמ' 15 ש' 13) ומצד שני אמר שהסכין לא תמיד במעיל, אלא לפעמים הוא בתיק או בכיס או במעיל אחר (עמ' 20 ש' 2). שינוי המיקום אינו מתיישב עם שיכחה אלא עם התאמה מודעת לשימוש המשתנה.

מצד אחד אמר שלא ידע כי החזקת הסכין אסורה (הודעתו וגם עמ' 17 ש' 23) ומצד שני אמר שפעמיים בעבר כבר נבדק על ידי שוטרים, הראה להם את הסכין ואלו אמרו לו שאם הוא הולך לטיול, אין כל בעיה בהחזקת הסכין (עמ' 19 ש' 9).

20. עוד יש להוסיף כי הנאשם נמנע מהבאת ראיות חיוניות להגנתו. המציאות היא כי נתפס בשעת ערב יחד עם חבר שלוחית הזיהוי של החבר מקופלת ועליו עצמו סכין. הנאשם טען שהיה בדרכו לארוחת ערב משפחתית אולם לא הובא איש מבני המשפחה או החבר שנסע איתו, שאישר קיומה של ארוחה משפחתית אצל הנאשם שלשם היו מועדות פניהם. התקשיתי להבין כיצד סכין גדול יחסית וחד מאד יכול היה להישכח במעיל. המעיל לא הוצג. כמו כן הנאשם לא הביא עד הגנה שיתמוך בטענתו כי הסכין שימש בטיולי טבע או לקטיף אף שלדבריו נהג לצאת לאותן פעילויות במשך תקופה ארוכה יחד עם מספר רב של חברים.

21. לתמיכה בטיעוניו הציג הסנגור את ת"פ (ראשל"צ) 4267-08 מ"י נ' חלפין אך באותו ענין נמצא הסכין בתא מטען של רכב, הנאשם טען שמדובר בסכין המשמש אותו למנגל וערכת המנגל נמצאת גם היא בתא המטען והשוטר לא יכול היה לשלול זאת, אשתו של הנאשם טענה בנפרד אותם דברים בדיוק, העיתוי התיישב עם עריכת מנגל ותמונת הסכין אישרה כי מדובר בסכין מטבח רגיל. בענין ת"פ (רמ') 52033-02-14 **מכלביץ**, דובר על סכין שנמצא בתיקו של אדם אשר נבדק בכניסה לבנין ובית המשפט השתכנע בשכחת הסכין משום שלו זכר הנאשם את הסכין היה מסתובב לאחור. הנאשם במקרה שלנו לא יכול היה להסתובב לאחור ברגע החיפוש ובניגוד למיכלביץ לא טען באופן עקבי לשכחה וזו נשמטה מהודעתו במשטרה.

סוף דבר

22. אני קובעת כממצאים עובדתיים שהנאשם הפריע לשוטרת בעת מילוי תפקידה כדין וכן החזיק בסכין שלא למטרה כשרה והיה מודע להחזקתו ועל כן אני מרשיעה אותו במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשע"ט, 28 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים

עמוד 5

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©